

kelse, hvori det blev forelagt, vilde det være blevet hilst med endnu mere udelt Glæde, end Tilfældet vil være med det nuværende; ikke desto mindre ved jeg, at det Forslag, der nu foreligger, og efter hvilket der kan eftergives dem Halvdelen, vil blive hilst med Glæde af mange af de Fiskere, der led store Tab i 1921. Jeg betragter det ogsaa som en Fordel, at Ansøgningerne skal være anbefalet af Kommunalbestyrelsen og den stedlige Fiskeriforening, hvor en saadan findes, idet jeg mener, det er betryggende overfor den bevilgende Myndighed.

Med disse Par Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Frøkjær: Efter den udførlige Redegørelse, vi fik fra Venstres ærede Ordfører, kan jeg fatte mig ganske kort. I al Almindelighed synes jeg ikke om, at Staten skal eftergive, naar den har laant Penge ud; men der kan jo gøres Undtagelser i ganske særlige Tilfælde, og jeg synes, at der for disse Fiskeres Vedkommende foreligger et ganske særligt Tilfælde. Da det nu efter al Sandsynlighed er de allerdaarligst stillede Fiskere, som har maattet laane af Statskassen for at anskaffe nye Redskaber, kan ogsaa jeg anbefale Forslaget til velvillig og hurtig Behandling, idet jo hvert Andragende skal være paa tegnet af Kommunalbestyrelsen og den stedlige Fiskeriforening. Jeg tror derfor, det er rigtigt, at vi gaar med til dette Lovforslag.

Hans Nielsen: De Mennesker, man her ønsker at komme til Hjælp, er jo Fiskere, som har lidt stor Skade, og som fik Laan af Staten for i nogen Maade at kunne bøde paa den skete Skade. Nu viser det sig imidlertid, at de ikke er i Stand til at tilbagebetale Laanene, og saa er den højtærede Minister kommet med et Forslag om, at Halvdelen eftergives dem, som trænger mest. Dette kan jeg paa mit Partis Vegne give min fulde Tilslutning og skal hermed anbefale Forslaget til velvillig og hurtig Behandling.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker Ordførerne for den Velvillie, som de har udtrykt overfor Lovforslaget. Til den ærede Ordfører for Venstre (M. C. Jensen) skal jeg kun sige, at jeg forstaa ikke rigtig Nødvendigheden af de mange Bemærkninger, naar det ærede Medlem alligevel

sluttede med en varm Anbefaling af Lovforslaget.

M. C. Jensen: Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti (Josiassen) udtalte, at det vilde have voldt endnu større Glæde, hvis Ministerens Forslag var blevet gennemført, som det var forelagt. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at der er kun den Forskel paa Ministerens oprindelige Forslag og det foreliggende Forslag, at efter Ministerens Forslag kunde ogsaa de Fiskere, der ikke søgte derom, faa Gælden eftergivet. Det er den eneste Realitetsforskel, der er. Ministeren har overhovedet aldrig stillet Forslag om at eftergive hele Beløbet, men kun Halvdelen af de Beløb, der skyldes. Efter Ministerens oprindelige Forslag vilde, som sagt, ogsaa de, der ikke havde søgt derom, faa Eftergivelse. Selv om jeg er klar over, at de paagældende naturligvis vilde være glade over at faa Halvdelen af Gældsbeløbet eftergivet, uden at de havde søgt derom, forekommer det mig alligevel, at hele Tankegangen med dette Lovforslag i Grunden har været at komme de daarligst stillede til Hjælp. Og selv om de 177, der ikke opnaar Eftergivelse, selvfølgelig ogsaa er Fiskere, og skønt det er Folk, som i Erhvervsforhold staar mig nær, vil jeg sige, at jeg tror, det er meget klogere, at man med Hensyn til Statens Hjælp holder sig til at hjælpe dem, der ikke selv kan i saadanne Tilfælde — eller i alt Fald ikke paa en rimelig Maade har kunnet skaffe sig de Arbejdsmuligheder, som de ellers havde i en saadan Skadesperiode. Derfor kan jeg ikke indse, at der faktisk er anden Forskel paa det Forslag, Rigsdagen nu staar i Begreb med at lovfæste, og det oprindelig fremsatte end netop dette, at de 177 glider ud, dog saaledes, at de af de 177, der nu søger om at faa Eftergivelse og kan faa deres Andragende anbefalet, kan komme i Betragtning. Det er hele Forskellen. Jeg kan derfor ikke forstaa, at der skulde tillægges den Ændring stor Betydning. For mig staar det saaledes, at man holder Forholdet rent, naar man hjælper dem, der trænger mest, i Stedet for ogsaa at hjælpe dem, der muligvis ikke havde tænkt paa at søge en saadan Hjælp.

Naar den højtærede Landbrugsminister udtaler, at han ikke kan forstaa, at jeg gør Indvendinger, naar jeg kan tiltræde Forslaget, vil jeg sige, at jeg havde ønsket, at den højtærede Finansminister havde